

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **R. B.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. B.*, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v N.**, **Krajský dopravný inšpektorát**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRP-7/DI-SK-2007 zo dňa 16. februára 2007, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č.k. 29 S 28/2007-47 zo dňa 13. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 29 S 28/2007-47 zo dňa 13. decembra 2007 **z r u š u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením prerušil konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 29 S 28/2007 až do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej proti žalobcovi pre útok na verejného činiteľa. Uznesenie odôvodnil tým, že počas konania z vyjadrení účastníkov konania zistil, že sa voči žalobcovi vedie trestné konanie pre útok na verejného činiteľa, ktorého sa mal žalobca dopustiť dňa 31. júla 2006, t.j. v deň, kedy mal spáchať priestupok, ktorý sa mu kladie za vinu rozhodnutím preskúmaným v predmetnej právnej veci. Trestné konanie vo veci trestného činu útoku na verejného činiteľa zatiaľ nie je skončené. Podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie; navrhol zrušiť rozhodnutie žalovaného ako nezákonné. Podľa názoru žalobcu sa krajský súd napadnutým rozhodnutím žalovaného nezaoberal. V žalobe uviedol dôkazy, z ktorých vyplýva, že správny orgán konal a rozhodol protizákonne, keď v rozpore s ustanovením § 30 ods. 1 písm. g) Správneho poriadku a s úmyslom zámerne mu poškodiť a ublížiť, nezastavil konanie, hoci vedel, že vo veci začal konať súd.

Namietal, že bol predvedený z vlastného obydlija na OO PZ za účelom zistenia totožnosti aj napriek tomu, že jeho totožnosť je už vopred známa. Od počiatku je konanie správneho orgánu zavádzajúce a účelové. Nevykonaný žiaden dôkaz, jeho rozhodnutie nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Tvrdí, že sa nedopustil žiadneho priestupku voči pravidlám cestnej premávky. Namíeta neúplnosť zápisnice o pojednávaní pred Krajským súdom v Nitre zo dňa 13. decembra 2007, pretože v nej nie sú uvedené všetky jeho tvrdenia – konkrétne, že nstrm. V. M. nevedel na predloženej mape križovatky obce K. ukázať krčmu P., ktorú mal údajne preverovať; rôzne výpovede členov policajnej hliadky na pojednávaní pred Okresným súdom Levice, v prípravnom konaní (kde a akým smerom mali žalobcu zastavovať); že pred krčmou P. parkovala červená Škoda Garde, ktorou jazdí V. B., ml., ktorý je v spolupáchateľstve obvinený za výtržníctvo a ublíženie na zdraví synovi žalobcu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť aj keď z iných dôvodov, ako uviedol žalobca v odvolaní. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože odvolanie smerovalo proti uzneseniu (§ 214 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. KRP-7/DI-SK-2007 a spis prvostupňového správneho orgánu č. ORP-976/DI-E-10-2006, vyplýva, že v predmetnej právnej veci ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP-7/DI-SK-2007 zo dňa 16. februára 2007, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu L. č. ORP-976/DI-E-10-2006 zo dňa 4. decembra 2006, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. f/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch), za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu dvanásť mesiacov (zákaz činnosti viesť motorové vozidlá začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia žalovaného). Skutková podstata priestupku spočíva v tom, že žalobca neposlúchol pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon, nemal pri sebe doklady na vedenie a premávku vozidla predpísané týmto zákonom alebo osobitnými predpismi, t.j. porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 315/1996 Z.z.). Žalobca dňa 31. júla 2006

v čase o 20.10 hod. viedol osobné motorové vozidlo Škoda Garde EČV X v obci K. v smere na obec KX., kde bol zastavený a kontrolovaný službukonajúcou hliadkou polície. Po zastavení vozidla bol vyzvaný na predloženie dokladov na vedenie a premávku motorového vozidla. Žalobca uviedol, že doklady nemá pri sebe. Následne ho policajti vyzvali, aby išiel k služobnému vozidlu za účelom zistenia jeho totožnosti. Pri tomto úkone žalobca povedal policajtom, že doklady má v skrinke vo vozidle Škoda. Po tomto nasadol do vozidla a chcel odísť. Následnú výzvu policajta na zastavenie nerešpektoval a pokračoval v jazde, pričom policajta, ktorý jeho odjazdu bránil, ohrozoval. Po tomto služobnom zákroku bol žalobca prenasledovaný hliadkou polície. Žalobca pokračoval v jazde bez zastavenia do neoploteného pozemku rodinného domu č. X. v K., kde vozidlo zastavil. Žalobca po opakovanej výzve službukonajúcej hliadky na zistenie jeho totožnosti kládol aktívny odpor, preto boli použité donucovacie prostriedky a následne bol predvedený na OO PZ Ž., kde po zistení jeho totožnosti bol vyzvaný na vyšetrovanie požitia alkoholických nápojov (prostredníctvom prístroja Alcotest 7410). Žalobca dychovú skúšku odmietol, súhlasil však s lekársnym vyšetrovaním a odberom krvi za účelom zistenia požitia alkoholických nápojov alebo inej návykovej látky. Po príchode lekára však žalobca odmietol aj odber krvi.

Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v L. č. ORP-455/OEK-LV-2006 zo dňa 1. augusta 2006 vyplýva, že voči žalobcovi a jeho manželke M. B. bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za prečin útoku na verejného činiteľa podľa ustanovenia § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Skutok spočíva v tom, že po snahe legitimovať žalobcu, zistiť jeho totožnosť a po aktívnom odpore zo strany žalobcu ppráp. L. P. chytila žalobcu za ľavú ruku za účelom použitia donucovacích prostriedkov a to nasadenia pút v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 písm. c) zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Žalobca ju chytil za ľavú ruku a vtiahol do neoplotenej záhrady, načo ppráp. P. priložila žalobcovi putá na ľavú ruku, žalobca však ďalej kládol aktívny odpor a sám sa zvalil na zem, aby znemožnil nasadenie pút. Do zákroku sa zaplietla manželka žalobcu M. B., ktorá začala ppráp. P. trhať za košeľu pri ramene a taktiež za ruku a toto vykonávala ďalej aj napriek opakovaným výzvam, aby od tohto konania upustila. Manželka žalobcu však neprestala a zákrok naďalej znemožňovala. Od konania upustila až potom, čo bol jej manžel spútaný. Žalobcu potom policajti viedli popri zadnej časti služobného motorového vozidla polície, na ktorom úmyselne odtrhol stierač na zadnom okne a počas prevozu na OO PZ Ž. žalobca neustále vulgárne nadával obom členom službukonajúcej hliadky. Počas služobného zákroku nebola zranená žiadna osoba.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnej právnej veci, v ktorej je preskúvané rozhodnutie žalovaného o priestupku, nie je nevyhnutné prerušenie konania pre iné trestné konanie vo veci prečinu útoku na verejného činiteľa podľa ustanovenia § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného vzťahujúceho sa na priestupok žalobcu na úseku dopravy, t.j. porušenie ustanovení § 3 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. (neuposlušnutie výzvy policajta a to, že žalobca nemal pri sebe doklady na vedenie a premávku vozidla predpísané týmto zákonom). Kým na druhej strane predmetom trestného stíhania voči žalobcovi a jeho manželke je prečin útoku na verejného činiteľa podľa ustanovenia § 323 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutková podstata spočíva v použití násillia v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, tak ako to bolo popísané v uznesení Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície v L. č. ORP-455/OEK-LV-2006 zo dňa 1. augusta 2006. Ide o dva samostatné skutky (priestupok, trestný čin), ktoré sú od seba nezávislé. Na jednej strane ide o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci priestupku na úseku dopravy a na druhej strane prebieha trestné konanie vo veci prečinu útoku na verejného činiteľa.

Správne konanie vo veci priestupku, ktorého sa mal dopustiť žalobca a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní vo veci priestupku nemožno vydanie rozhodnutia viazať o podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Kým v súdnom prieskume ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného vzťahujúceho sa na priestupok žalobcu na úseku dopravy, t.j. porušenie ustanovení § 3 ods. 2 písm. c) a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 315/1996 Z.z. (neuposlušnutie výzvy policajta a to, že žalobca nemal pri sebe doklady na vedenie a premávku vozidla predpísané týmto zákonom), v trestnom konaní podmienkou rozhodnutia o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu.

Preto krajskému súdu nič nebráni, aby v konaní pokračoval, a to aj bez právoplatného rozhodnutia v trestnej veci. Navyše, krajský súd v napadnutom uznesení nešpecifikoval, v akej miere je pre konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci rozhodnutie v trestnej veci významné a ktorých konkrétnych otázok v tomto konaní sa rozhodnutie v trestnej veci má dotýkať.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 29 S 28/2007-47 zo dňa 13. decembra 2007 zrušil podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. i) Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko išlo o rozhodnutie bez návrhu, nešlo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, neexistovali. V predmetnej právnej veci bude krajský súd ďalej konať vo veci samej.

K námietkam žalobcu, že v zápisnici o pojednávaní pred Krajským súdom v Nitre dňa 13. decembra 2007 nie sú uvedené všetky jeho tvrdenia, Najvyšší súd

Slovenskej republiky uvádza, že o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu rozhoduje predseda senátu, v tomto prípade predseda senátu Krajského súdu v Nitre, ktorý pojednávanie viedol (§ 40 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Z tohto dôvodu nemá Najvyšší súd Slovenskej republiky právomoc rozhodnúť o námietkach proti zneniu zápisnice o pojednávaní, ktoré nebolo vedené pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júla 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová